

28.01.2014 / EN

15.05.2014/CZ

Překlad: Ing. Hana Petrusová

FCI-Standard N° 234

MEXICKÝ NAHÁČ
(Bezsrstá a osrstěná varieta)

(XOLOITZCUINTLE)

Bezsrstá varieta

Osrstěná varieta

Tyto ilustrace nemusí nutně splňovat ideální příklad plemene.

Země původu : Mexiko

Datum publikace oficiálně platného standardu : 8.10.2012

Použití : standardní a střední varieta – hlídací pes; malá varieta – společenský pes.

Klasifikace FCI : Skupina 5 špicové a primitivní plemena
Sekce 6 primitivní plemena
Bez zkoušky z výkonu.

Úvod :

Vloha, která působí ztrátu srsti je dominantní. Nicméně se některá štěňata rodí osrstěná. Ze spojení dvou bezsrstých jedinců se rodí nejmenší počet osrstěných štěňat a proto byla tato spojení preferována. Bylo prokázáno, že takový chov udržuje a zlepšuje kvalitu plemene.

Pro udržení genetické rozmanitosti, mohou být dobře stavění osrstění mexičtí naháči výborného typu, stavby těla, standardního zbarvení a srsti, použiti v chovu.

Spojení dvou osrstěných mexických naháčů není povoleno.

Osrstění chovní jedinci musejí být potomky zaregistrovaných rodičů, kteří mají minimálně tři generace výhradně bezsrstých předků.

Osrstěná varieta musí být na výstavách posuzována jako čisté plemeno, aby mohla být použita pro spojení s bezsrstými.

Krátké historické shrnutí:

Původ tohoto plemene sahá daleko do historie. Maso mexických naháčů (Xoloitzcuintle nebo Xoloitzcuintli v domorodém jazyce, Xoloitzcuintle ve španělštině) bylo v prehispanšském Mexiku považováno za delikatesu, rituálně konzumovanou domorodými Mexičany při zvláštních obřadech. Tito psi byli považováni za vtělení boha Xolotla, podle něhož dostali své jméno. Jeho úkolem bylo doprovázet duše zemřelých do podsvětí. Proto se mexičtí naháči stali vzácnými, až téměř vyhynuli. Mexická kynologická federace zachránila toto původní plemeno a od roku 1940 používá naháče ve svém znaku. Bezsrstá varieta tohoto plemene je také známá pod jménem „perro pelón mexicano“ (mexický naháč). Osrstěná varieta byla mezi domorodci nazývána „itzcuintle“.

Celkový vzhled:

Mexický naháč je staré přírodní primitivní plemeno, modelované vývojem a postupným přizpůsobováním, velmi atraktivní, štíhlé a elegantní; je vyvážený ve všech proporcích, vyjadřujících rychlost, harmonii a sílu bez neušlechtilosti; má čisté linie a proporcionální tělo; hrud' je prostorná, žebra dobře klenutá, končetiny a ocas dlouhé. Existují dvě variety tohoto plemene: bezsrstá a osrstěná, obě shodného vzhledu, s výjimkou osrstění a chrupu.

Bezsrstá varieta: Nejdůležitější charakteristikou je úplná nebo téměř úplná ztráta srsti na těle, s hladkou a jemnou kůží. Zvláštním rysem je to, že chrup je téměř vždy neúplný v důsledku působení vlohy pro ztrátu srsti.

Osrstěná varieta: Velmi atraktivní pes, zcela krytý krátkou srstí. Srst by měla být pevná, přilehlá a hladká, bez podsady. Osrstěná varieta by měla mít stejné harmonické proporce, jako bezsrstá. Chrup musí být úplný; 42 zubů normálně vyvinutých a postavených.

Důležité poměry:

Délka trupu, měřená od ramenního kloubu k hrbolu sedací kosti, je ke kohoutkové výšce (měřené od nejvyššího bodu kohoutku k zemi) přibližně v poměru 10 : 9. Feny mohou být mírně delší než psi vzhledem k jejich reprodukční funkci. Mozkovna a čenichová partie jsou zhruba stejné délky. Existují tři velikostní rázy plemene, všechny statné a suché, dobře osvalené, s prostorným hrudníkem a přiměřeně silnou kostrou, obdélníkového rámce. Vzdálenost od loktů k zemi je shodná nebo mírně větší než vzdálenost od loktů ke kohoutku.

Povaha:

Mexický naháč je klidný a tichý pes, veselý, pozorný a inteligentní, někdy podezřívavý vůči cizím lidem, je dobrý hlídač a výborný společník. Nikdy není agresivní. Osrstěná varieta je ve všech povahových rysech totožná.

Hlava :

MOZKOVÁ ČÁST

Mozkovna: Široká a masivní, klínovitá. Při pohledu shora je široká a elegantní, plynule se zužuje k čenichu. Týlní hrbol nevýrazný. Horní linie mozkovny a čenichu jsou téměř rovnoběžné.

Stop: Malý, ale patrný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST

Nosní houba: Nosní houba by měla být tmavá u tmavě zbarvených psů. Může být hnědá nebo narůžovělá u bronzově zbarvených jedinců, skvrnitá u skvrnitých.

Čenich: Při pohledu ze strany je čenich rovný a horní i dolní čelist jsou velmi silné a hranaté. Jazyk je obvykle růžový, ale může mít černé skvrny a tečky, což je častým znakem plemene. Jazyk je vždy uvnitř ústní dutiny; bezvládný jazyk visící ven z tlamy, je diskvalifikující vada.

Pysky: Pevné a těsně přiléhající.

Čelisti / Zuby: Obě variety mají silné čelisti. Řezáky by měly být v perfektním nůžkovém skusu (horní řezáky překrývají spodní tak, že se vnitřní povrch horních řezáků dotýká vnějšího povrchu spodních řezáků) a kolmo posazené v čelisti. Klešťový skus (hrana k hraně) je rovněž povolen.

BEZSRSTÁ VARIETA: je preferován kompletní počet řezáků.

Chybění několika řezáků, špičáků, stoliček nebo třenovních zubů, či vybočené zuby, by neměly být penalizovány, protože mnoho jedinců nemá hluboké kořeny zubů. Geneticky je chybění srsti úzce spojeno s chyběním zubů.

OSRSTĚNÁ VARIETA: je vyžadována plnochrupost (42 zubů), nůžkový nebo klešťový skus, a normálně vyvinuté a posazené zuby.

Líce: Málo výrazné.

Oči: Střední velikosti, mandlového tvaru, s ostražitým a velmi inteligentním výrazem. Barva se liší podle barvy kůže / srsti – černá, hnědá, oříšková, jantarová nebo žluté odstíny. Tmavší zbarvení očí je preferováno, obě oči by měly být stejné. Oční víčka by měla být u tmavých psů dobře pigmentována černě, hnědě nebo šedě. Světlá nebo růžová víčka jsou tolerována u světlých jedinců, ale nejsou žádoucí.

Uši: U obou variet jsou uši dlouhé, velké, výrazné, jemné a velmi elegantní; připomínají netopýří uši. V afektu by měly být vztyčené a jejich osa by s vodorovnou linií měla svírat úhel 50-60°. Obě uši by v afektu měly být nesený stejně. Klopené nebo kupírované uši jsou diskvalifikující.

Krk:

U obou variet je krk vysoko nesený, hladký a suchý. Mírně klenutý. Přiměřeně dlouhý. Štíhlý, ohebný, dobře osvalený a velmi elegantní. Kůže na krku je pevná, pružná a těsně přiléhající, bez laloku. Štěňata mívají záhyby kůže, které věkem mizí.

Trup: masivní

Horní linie: Příčná a vodorovná.

Hřbet: Krátký, silný a pevný.

Bedra: Silná a svalnatá.

Zád: Při pohledu ze strany mírně klenutá se sklonem zhruba 40° od vodorovné linie.

Hrudník: Při pohledu ze strany je dlouhý a hluboký, dosahující k loktům. Žebra dobře klenutá; ne přehnaně, ne málo (plochý hrudník). Předhrudí široké.

Výběžek hrudní kosti není patrný.

Spodní linie a břicho: Elegantní linie. Břicho svalnaté a mírně vtažené.

Ocas:

Dlouhý, tenký, zužující se od kořene ke špičce, u bezsrsté variety může nést chomáčky chlupů. U osrstěné variety je zcela pokryt krátkou srstí. Při pohybu je v oblouku nesen vysoko, nikdy se nedotýká hřbetu. V klidu může být svěšený s menším zakřivením na konci. Někdy je následkem nízké okolní teploty vtažen mezi končetiny. Ocas by měl téměř dosahovat ke hlezňům. V klidu by mělo být nasazení ocasu prodloužením zádi.

Končetiny:

HRUDNÍ KONČETINY:

Plece: Ploché a svalnaté s dobrým zaúhlením lopatky s nadloktím, umožňujícím dlouhý, volný a elegantní krok.

Lokty: Silné a pevné. Těsně přiléhající k hrudníku, nikdy vybočené.

Předloktí: Při pohledu zepředu jsou hrudní končetiny rovné a kolmé k zemi.

Zápřstí: Pevná a téměř kolmá.

Přední tlapky: Střední délky (zaječí), prsty klenuté a sevřené. U bezsrsté variety mohou být pokryté řídkou krátkou hrubou srstí. U osrstěné variety jsou celé kryté krátkou srstí. Drápy černé u tmavých jedinců a světlejší u bronzových nebo světlých. Drápy mají být zkrácené. Polštářky pevné a velmi odolné vůči jakémukoliv terénu. Blána mezi prsty je dobře vyvinuta. Paspárky by měly být odstraněny na všech čtyřech končetinách, s výjimkou zemí, kde je jejich odstranění zakázáno.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Pánevní končetiny mají být silné a dobře osvalené. Při pohledu zezadu jsou zcela rovné, rovnoběžné a nikdy ne úzce postavené. Kyčelní kloub, koleno a hlezno jsou dostatečně otevřené, takže umožňují volný a vydatný pohyb končetin.

Stehna: Dobře osvalená.

Kolena: Mírně zaúhlená.

Hlezna: Sbližená (kravská) hlezna jsou krajně nežádoucí.

Zadní tlapky: Stejně jako přední.

Pohyb:

Pes se má pohybovat volně, dlouhým, elegantním, pružným krokem. Klus je rychlý a plynulý, s hlavou a ocasem vysoko nesenými. Pánevní končetiny mají volný a energický pohyb.

Kůže:

Bezsrstá varieta: Díky úplnému chybění srsti má u této variety kůže velký význam. Je hladká, citlivá na dotek a zdá se teplejší, díky přímému vyzařování tepla následkem chybění srsti. Nicméně tělesná teplota je u této variety stejná, jako u jiných, osrstěných psů. Na rozdíl od osrstěných plemen, která rozptylují tělesné teplo přirozenou ventilací, vyžaduje kůže naháčů kvůli nedostatku přirozené ochrany více péče a ochrany před sluncem a počasím. Jizvy po úrazech nejsou penalizovány. Naháč má tendenci se potit na tlapkách (na polštářcích a bláně mezi prsty), což je důvod, proč jen zřídka - s výjimkou opravdu velkého horka - těžce oddychuje. Kůže by měla být prostá zjevných kožních problémů.

Osrstěná varieta: Kůže této variety je hladká a musí být zcela krytá srstí.

Osrstění :

Srst

Bezsrstá varieta: Typickým znakem této variety je úplná ztráta srsti na těle (naháč). Nicméně na čele a šíji bývá trochu krátké, hrubé a pevné srsti různého zbarvení, která nikdy nemá být delší než 2,5 cm a nikdy by neměla tvořit dlouhou jemnou čupřinu. Hrubá srst se často nachází na tlapkách a na konci ocasu, avšak její chybění by nemělo být penalizováno.

Osrstěná varieta: Tato varieta má celé tělo pokryté srstí. Může mít velmi málo srsti na břicho a mezi pánevními končetinami. Srst by měla být krátká, přilehlá, přednostně hladká bez podsady.

Zbarvení

Bezsrstá varieta: Jednobarevná, tmavě pigmentovaná kůže je preferována. Rozsah zbarvení kůže - černá, černošedá, břidlicová, tmavošedá, červenavá, játrová, bronzová nebo světle plavá. Jsou přípustné skvrny jakékoliv barvy, včetně bílých znaků.

Osrstěná varieta: Jednobarevné tmavé zbarvení srsti je preferováno. Rozsah zbarvení srsti – černá, černošedá, břidlicová, tmavošedá, červenavá, játrová, bronzová nebo světle plavá. Jsou přípustné skvrny jakékoliv barvy, včetně bílých znaků.

Velikost:

Existují tři velikostní rázy pro psy i feny.

Standardní : 46 – 60 cm tolerance +2 cm u jinak špičkových jedinců

Střední : 36 – 45 cm

Malý : 25 – 35 cm

Vady:

Jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků by měla být považována za vadu, a vážnost, s níž je posuzována, by měla být v přímém poměru ke stupni této vady a jejímu vlivu na zdraví a plnohodnotný život psa.

- velmi široká hlava
- volná, visící nebo vrásčitá kůže u dospělých jedinců
- volná, visící nebo vrásčitá kůže na krku u dospělých jedinců
- nadměrný lalok
- světlé, okrouhlé nebo vystupující oči
- abnormálně propadlý nebo vyhrbený hřbet
- strmá záď
- sbíhavá hlezna (kravský postoj)
- ocas těsně zatočený nad hřbetem
- krátký ocas
- měkké, ploché tlapy

Vážné vady:

- dlouhé úzké tělo s krátkými končetinami

Vylučující vady:

- agresivita nebo bázlivost
- tělesné nebo povahové abnormality
- netypičnost
- slepota nebo hluchota
- předkus a podkus
- deformované čelisti
- vadný skus způsobený vadným postavením čelistí
- ochablý jazyk visící z tlamy
- modré nebo různě zbarvené oči
- kupírované nebo svislé uši
- kupírovaný, krátký ocas
- u bezsrsté variety osrstění kdekoliv na těle, kromě nepatrného množství srsti na hlavě, uších, šíji, tlapkách a ocasu
- u osrstěné variety jiná srst než krátká a hladká
- albinismus
- merle zbarvení; každé jiné zbarvení, neudávané standardem – černé se žlutými znaky, žíhané, bílé, sobolí a další
- kohoutková výška nad 62 cm a pod 25 cm

Poznámka:

- všichni samci by měli mít dvě viditelně normálně vyvinutá varlata plně sestouplá v šourku
- k chovu mohou být použiti pouze funkčně a klinicky zdraví jedinci se znaky typickými pro plemeno.